

- - [AMK Watch](#)
  - [Reconquista](#)
  - [Domů](#)
  - [NA ČLÁNKY](#)
-

Psychopatologie levičácké osobnosti (2. díl)

Multikulturně levičácká (neomarxistická) ideologie a alternativní anarchistické subkultury jsou magnetem pro různé psychopatické, duševně labilní a vnitřně rozvrácené osobnosti. Jedinci s duševními poruchami tvoří podstatnou část této scény.

O některých je k dispozici dostatek informací, takže je možné stanovit přibližnou diagnózu :

Ing. BcA. Milan Kohout (* 1955 Plzeň)

Anamnéza : Milan Kohout je umělec, aktivista, spisovatel, vysokoškolský pedagog.

Za komunismu emigroval do USA, kde po získání azylu získal diplom na umělecké škole a později přednášel o performančním umění, politice a lidských právech na univerzitě. Nějaký čas bydlel v Roxbury, což je část Bostonu s vyšším podílem barevných etnik.

Mnohé jeho aktivity jsou spojeny s nahotou a sexuálním podtextem. V jednom rozhovoru se Kohout chlubí, jak se na umělecké škole svlékl a přednášel nahý : "*Vyskočil jsem na stůl a svlékl se do naha. Po zbytek hodiny jsem tam byl nahej, což je zvláště v upjatý americký společnosti hodně těžký zkousnout.*"

Jeho nejnovější aktivistický počín : v jednom z kostelů v Polsku nalil své sperma do svěcené vody a následně si fotil věřící, jak se tou vodou křížují.

Diagnóza :

Kohout je ideologicky vyhraněný, exhibicionistický deviant s antisociální poruchou osobnosti.

Antisociální porucha osobnosti je typ chronické psychopatie, která se projevuje nepřizpůsobivostí a protispolečenskými tendencemi. Antisociální = protispolečenský.

Tato porucha je častější u mužů. Je zde dobře prokázán vliv dědičnosti a také environmentálních faktorů (situace v rodině). Dá se tedy předpokládat, že subjekt pochází z rozvráceného rodinného prostředí, kde minimálně jeden z rodičů mohl být psychopat. Neproběhla u něj socializace a zdravý rozvoj identity.

Jedinci s touto poruchou se nejčastěji vyznačují kombinací následujících symptomů :

1. Atypická identifikace (ztotožnění) - často s asociální skupinou, s outsidersy, s protispolečenskými proudy. Anti-sociál považuje svou společnost za nepřátelskou, proti níž musí bojovat.

Tento syndrom je u Kohouta dobře patrný. Identifikuje se s odlišnými menšinami, s anarchistickými subkulturami, s cikány a černochoy, se vším co stojí mimo většinovou společnost a proti ní. Cítí se být příslušníkem těchto menšin. Ke svému národu, etniku, žádný vztah necítí. Naopak, ke své skupině cítí nenávisť a zároveň z ní má fobii. Distancuje se od ní.

Dokládají to jeho následující výroky :

"To mi tady v Čechách hrozně chybí, protože Česko je v podstatě země bledé tváře. Když tady chodím po ulicích, tak z toho mám úplně depošku, že jsou všichni běloši. A když uvidím třeba Roma, mám chuť běžet, obejmout ho a políbit." (Literární noviny, 20.5.2014)

"Ti vaši bělouškové posraní, co maj tu evropskou kulturu, kterou si po staletí tady z nakradenejch peněz budoujou." (Máte slovo, 11. 6. 2015, 46:04).

"To jsem se naučil od mých bratrů Romů, se kterými jsem po léta spolupracoval a za jejich lidská práva se budu bit až do smrti. " (Vice, 14.3.2011)

"Musíte si uvědomit, že v USA už je polovina lidí jiných než bílých. A to je moc dobře a fandím tomu." (ibezi, 2015)

Vše je ještě znásobeno jeho levičáckou ideologickou vyhraněností. Neomarxistická ideologie je v dokonalém souladu s jeho deviací. Jak víme, tato ideologie je postavená na nenávislné kritice většinové, konzervativní (bílé) společnosti a na obhajování veškerých menšin a imigrantů. Tento typ psychopata ani jinou ideologii, než neomarxistickou a/nebo anarchistickou, přijmout nemůže.

2. Anti-sociální psychopati mají nízkou toleranci k překážkám a neúspěchu. Bývají impulzivní. Stačí jim malá překážka a uvolňují agresí.

U Kohouta se to například projevuje agresivní reakcí pokaždé, když narazí na silnější argument. Snaží se jej překřičet, zaplavit nadávkami, označit za rasismus apod. Diskutovat s ním je prakticky nemožné. Stačí málo a přichází výbuch fanatismu.

3. Anti-sociální psychopati jsou osoby nezodpovědné, bezohledné vůči normám, zákonům a pravidlům. Mají výrazné sklony svádět vinu na jiné, nebo vymýšlet racionální vysvětlení pro své konfliktní a proti-společenské chování.

U Kohouta celý jeho život je trvalé porušování pravidel, anarchismus, obscénnost a útočení na společenské normy. Svě skutky vždy ospravedlňuje údajnou nutností boje proti rasismu, fašismu, diskriminaci apod.

Kohout se prezentuje se jako kritik všech náboženství, ovšem jeho cílem je vždy výhradně křesťanství a křesťanské kostely. Právě v jeho aktivistických "uměleckých performancích" se nejvýrazněji prolíná jeho ideologie s jeho exhibicionistickými sklony a bezohledností k normám, hodnotám a pravidlům.

Mezi jeho "umělecké" performance patří útok na katedrálu v Kroměříži, kam vtrhl s velkým kusem syrového masa a házel tam s ním. V roce 2010 zase v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni způsobil znechucení, neboť se před oltářem svlékl a nechal se tam osahávat levičáckými studentkami.

Problémy se zákonem měl i v USA, kam emigroval. V Ústí nad Labem zase na protest proti údajné diskriminaci romů rozřízl vlajku ČR. Následně byl obviněn z hanobení státního symbolu.

4. Anti-sociální psychopati jsou bezohlední vůči potřebám a citům jiných. Neberou ohledy. Zajímají je jen vlastní potřeby a prosazují je na úkor druhých.

M. Kohout agresivně prosazuje svůj světonázor, své multikulturně levičácké choutky, bez ohledu na

vůli většiny občanů. Fakt, že přes 80% (dle některých průzkumů i přes 90%) občanů ČR imigranty nechce, ho nezajímá. Je schopen všechny označit za rasisty, fašisty... a dál trvat na svém.

V multikulturně levičáckých hnutích se objevuje množství fanatických levičáků se stejnou poruchou, kteří, ačkoliv jsou sami běloši, se ztotožňují s barevnými menšinami a nenávislně kritizují bílou většinovou společnost.

Lucie Bittalová

Anamnéza : Bittalová pochází z pochybné rozvrácené famílie - její otec byl schizofrenik, bratr se předávkoval, rodiče se rozvedli. S matkou měla velmi konfliktní vztah. V pubertě navštěvovala bar, kde se scházeli nacionalisté. Chtěla chodit s jedním nacionalistou, ale když vztah ztroskotal, začala nacionalisty nenávidět a měla s nimi konflikty.

Později se stala aktérkou projektu HateFree a protinárodního, multikulturního aktivismu. Za to získala i místo na Úřadu vlády na pozici asistentky koordinátora antirasistické kampaně.

U tohoto subjektu není dostatek veřejně dostupných informací pro stanovení diagnózy. Ovšem u traumatizovaných jedinců z podobně rozvrácených (afunkčních) rodin, navíc s geneticky přenosnou psychózou u jednoho z rodičů, je pravděpodobnost výskytu, nebo pozdějšího rozvoje duševní poruchy poměrně vysoká.

Osoby vychované v rozvráceném prostředí bez stabilního zázemí bývají neschopné navazovat plnohodnotné vztahy. Když ji v klíčovém období puberty odmítla a vytěsnila i místní nacionalistická komunita, bylo z toho další trauma. Tyto mindráky jí následně motivovaly k boji proti nacionalistům a levičáckému aktivismu.

Michael Kocáb (*1954)

Michael Kocáb je bývalý disident, aktivista a vládní zmocněnec pro lidská práva. Žije s africkou imigrantkou a aktivistkou Lejlou Abbasovou.

Během svého působení v pozici lidskoprávního úředníka znechutil veřejnost svými pro-cikánskými a multikulturními postoji. Co jej k tomu vedlo ?

Kocábova osobnost je silně poznamenána traumaty z dětství. Ve škole byl mezi spolužáky velmi neoblíbený. Ostatní ho šikanovali a říkali mu „kostelní krysa“, neboť byl synem evangelického faráře. Neměl téměř žádné kamarády.

K jeho situaci přispěli i jeho rodiče, kteří ho vychovali v duchu humanisticko-demokratických hodnot a zakázali mu stát se členem mládežnických spolků, kde by měl alespoň šanci najít si kamarády a splynout s kolektivem.

Tato role frustrovaného, šikanovaného a vyloučeného outsidera zformovala jeho osobnost. Získal pocit sounáležitosti se všemi, kteří jsou v jeho očích také vyloučení, šikanováni, diskriminováni. Proto se později vehementně zastával všech cikánů, kriminálníků, asociálů, všeho odlišného a menšinového.

Kocáb se pravděpodobně nenarodil s psychickou poruchou. Příčinou deformace jeho osobnosti jsou traumata a frustrace z dob dětství a dospívání.

Nebezpečné je, že podobně postižení jedinci mají tendenci neustále vyhledávat spojence v řadách menšin. Snaží se různým asociálům a parazitům přisuzovat roli vykořisťovaných, obhajovat je a namlouvat sobě i společnosti, že jsou neprávem vyčlenění a utiskováni, jako byl on během dětství.

Ze slabých, frustrovaných outsiderů a zamindrákovaných jedinců se často stávají bojovníci za práva menšin.

Závěr

Proč se do multikulturně-levičáckých (neomarxistických) hnutí a anarchistických subkultur stahují psychicky nemocí, devianti a různá vyšinitá, divná individua ?

Neomarxismus považuje veškeré úchytky, odlišnosti a deformace za nový ideál hodný oslavování. Vše cizorodé a menšinové zvýhodňuje a propaguje. Neomarxismus staví na kritice a opozici proti normální, zdravé většinové společnosti.

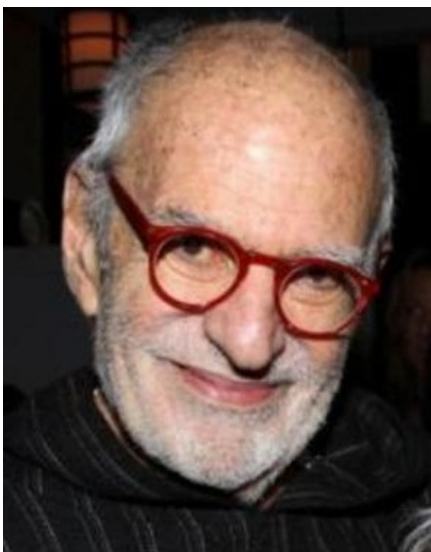
Tato zvrácená ideologie je v souladu s jejich chorým způsobem myšlení. Prostředí a kolektiv různých alternativně-levičáckých spolků a anarchistických subkultur jim také dává prostor otevřeně ventilovat jejich patologické sklony a úchytky. Cítí se tam jako doma.

Dalším důvodem je fakt, že tato scéna je otevřená drogám a pro celou řadu různých typů psychických poruch jsou charakteristické zvýšené sklony k užívání drog.

Naproti tomu ideály nacionalismu jsou většinou psychotiků a psychopatů naprosto vzdálené. Proto jsou tak často v radikální opozici proti nacionálním a anti-imigrantským hnutím.

Ideály nacionalismu kladou důraz na přirozené a zdravé, na přežití silnějšího, na řád, jednotu, pevně dané hodnoty, na obranu národa a vlasti před cizím a odlišným. Nic není psychicky nemocným a zdeformovaným osobám tak vzdálené, jako myšlenky nacionalismu. Proto se v nacionálních hnutích soustředují převážně zdraví, normální a silní muži.

[Zpět na články](#)

NEHEJTUJ NÁROD

STOP ANTIFAŠISTICKÉ
NENÁVISTI!

Copyright (c) 2015 [White Media CZ](http://www.white-media.cz)